

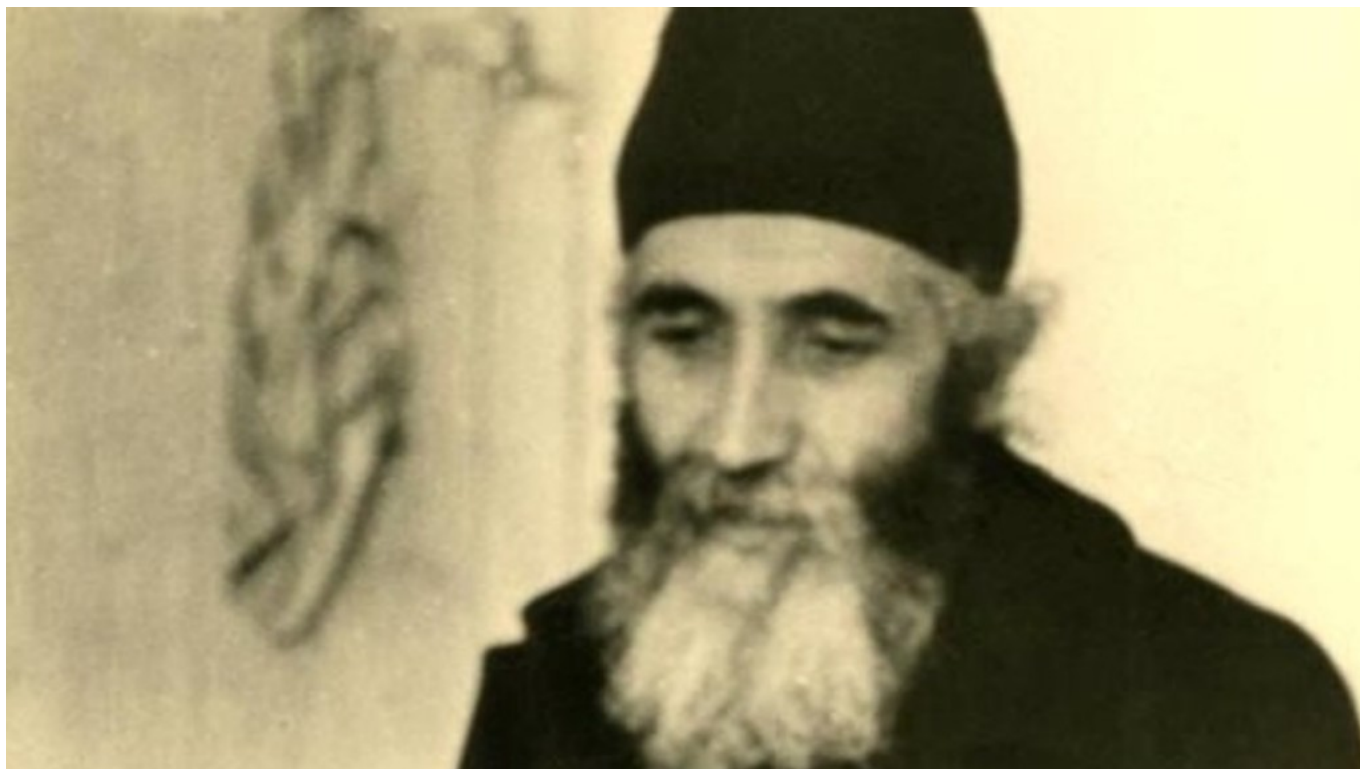
Ὁ ἀχάριστος εἶναι πάντα λυπημένος (Ἅγιος Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης)

Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἀγ. Παΐσιος Ἀγιορείτης / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

-Γέροντα, γιατί πολλοὶ ἄνθρωποι, ἐνῶ τὰ ἔχουν ὅλα, νιώθουν ἄγχος καὶ στενοχώρια;

-Ὅταν βλέπετε ἕναν ἄνθρωπο νὰ ἔχη μεγάλο ἄγχος, στενοχώρια καὶ λύπη, ἐνῶ τίποτε δὲν τοῦ λείπει, νὰ ξέρετε ὅτι τοῦ λείπει ὁ Θεός.

Ὅποιος τὰ ἔχει ὅλα, καὶ ὑλικά ἀγαθὰ καὶ ὑγεία, καί, ἀντὶ νὰ εὐγνωμονῇ τὸν Θεὸ , ἔχει παράλογες ἀπαιτήσεις καὶ γκρινιάζει, εἶναι γιὰ τὴν κόλαση μὲ τὰ παπούτσια. Ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἔχη εὐγνωμοσύνη, μὲ ὅλα εἶναι εὐχαριστημένος. Σκέφτεται τί τοῦ δίνει ὁ Θεὸς κάθε μέρα καὶ χαίρεται τὰ πάντα. Ὅταν ὅμως εἶναι ἀχάριστος, μὲ τίποτε δὲν εἶναι εὐχαριστημένος γκρινιάζει καὶ βασανίζεται μὲ ὅλα. Ἄν, ἄς ποῦμε, δὲν ἐκτιμᾷ τὴν λιακάδα καὶ γκρινιάζει, ἔρχεται ὁ Βαρδάρης καὶ τὸν παγώνει ...; Δὲν θέλει τὴν λιακάδα θέλει τὸ τουρτούρισμα ποὺ προκαλεῖ ὁ Βαρδάρης.

-Γέροντα, τί θέλετε νὰ πεῖτε μ' αὐτό;

-Θέλω νὰ πῶ ὅτι, ἂν δὲν ἀναγνωρίζουμε τὶς εὐλογίες ποὺ μᾶς δίνει ὁ Θεὸς καὶ γκρινιάζουμε, ἔρχονται οἱ δοκιμασίες καὶ μαζευόμαστε κουβάρι. Ὅχι, ἀλήθεια σᾶς λέω, ὅποιος ἔχει αὐτὸ τὸ τυπικὸ, τὴν συνήθεια τῆς γκρινίας, νὰ ξέρη ὅτι θὰ τοῦ ἔρθη σκαμπιλάκι ἀπὸ τὸν Θεό, γιὰ νὰ ξοφλήσῃ τουλάχιστον λίγο σ' αὐτὴν τὴν ζωὴ. Καὶ ἂν δὲν τοῦ ἔρθη σκαμπιλάκι, αὐτὸ θὰ εἶναι χειρότερο, γιατί τότε θὰ τὰ πληρώσῃ ὅλα μία καὶ καλὴ στὴν ἄλλή ζωὴ.

-Δηλαδή , Γέροντα, ἡ γκρινία μπορεῖ νὰ εἶναι συνήθεια;

-Γίνεται συνήθεια, γιατί ἡ γκρινία φέρνει γκρινία καὶ ἡ κακομοιριά φέρνει κακομοιριά. Ὅποιος σπέρνει κακομοιριά, θερίζει κακομοιριά καὶ ἀποθηκεύει ἄγχος. Ἐνῶ, ὅποιος σπέρνει δοξολογία, δέχεται τὴν θεϊκὴν χαρὰ καὶ τὴν αἰώνια εὐλογία. Ὁ γκρινιάρης, ὅσες εὐλογίες κι ἂν τοῦ δώσῃ ὁ Θεός, δὲν τὶς ἀναγνωρίζει. Γι' αὐτὸ ἀπομακρύνεται ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν πλησιάζει ὁ πειρασμὸς τὸν κυνηγᾷ

συνέχεια ὁ πειρασμὸς καὶ τοῦ φέρνει ὅλο ἀναποδιές, ἐνῶ τὸν εὐγνώμονα τὸν κυνηγάει ὁ Θεὸς μὲ τὶς εὐλογίες Του.

Ἡ ἀχαριστία εἶναι μεγάλη ἀμαρτία, τὴν ὁποία ἤλεγξε ὁ Χριστός. «Οὐχ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἑννέα ποῦ», εἶπε στὸν λεπρὸ πὺ ἐπέτρεψε νὰ Τὸν εὐχαριστήση . Ὁ Χριστὸς ζήτησε τὴν εὐγνωμοσύνη ἀπὸ τοὺς δέκα λεπροὺς ὄχι γιὰ τὸν ἑαυτὸ Του ἀλλὰ γιὰ τοὺς ἴδιους, γιατί ἡ εὐγνωμοσύνη ἐκείνους θὰ ὠφελοῦσε.

Πηγή: agiazoni.gr